Lieta Nr.11210046816
Lietas arhīva Nr.K16-0299/16

# SPRIEDUMS
## Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī, 2016.gada 1.jūlijā

Jēkabpils rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Baltmane-Zepa,
piedaloties prokurorei R.Skabei,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta.
Tiesa

konstatēja:

*/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktajā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē.*

2016.gada 12.jūnijā plkst. 17.29 /pers. A/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, vadīja citai personai reģistrētu automašīnu Audi 80 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ Krustpils novadā, Kūku pagastā pa ceļu no mājām "Lauki" uz ceļu Līvāni - Galvānkalns. Veicot alkohola klātbūtnes pārbaudi ar portatīvo izelpojamā gaisa kontroles aparātu "Alco Quant 6020 Plus", /pers. A/ izelpojamā gaisā konstatētas 2,4748 promiles, atkārtotā mērījumā - 2,5868 promiles etanola. Pārkāpuma rezultātā noformēts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 133995.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

*/pers. A/ izvairījās no tiesas piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas.*

2016.gada 12.jūnijā plkst.17.29 /pers. A/, neskatoties uz to, ka viņš ir notiesāts ar Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 3.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 120 stundām, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz trīs gadiem, soda izciešanas laikā, zinot, ka viņam jāizcieš tiesas piespriestais sods, izvairoties no soda izciešanas, alkohola ietekmē vadīja automašīnu Audi 80 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ Krustpils novadā, Kūku pagastā pa ceļu no mājām "Lauki" uz ceļu Līvāni - Galvānkalns bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu atzina pilnībā visā viņam izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, neapstrīdēja noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi.

Prokurore izteica viedokli, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi.

Tiesa, ievērojot izteiktos viedokļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu un noziedzīgo nodarījumu juridisko kvalifikāciju. Tiesas sēdē apsūdzētajam izskaidrota pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālā būtība un sekas.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas noteikumiem *(sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopoto tiesu praksi noziedzīgo nodarījumu kvalificēšanā, ja lieta izskatīta bez pierādījumu pārbaudes, 2013.gads, 6.lpp.)*, apsūdzētā faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas, lietā ir pierādīts apsūdzētā vainīgums. Apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 520.pants.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta sankcijas, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat vērā ņemams Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešās daļas nosacījumiem tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais iepriekš tiesāts vienu reizi, proti, ar Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 3.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 120 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz trīs gadiem. Sods piespiedu darba veidā ir izciests *(lietas 27.lapa)*. Ievērojot Krimināllikuma 63.panta nosacījumus, sodāmība nav dzēsta. Apsūdzētais administratīvi sodīts trīs reizes *(lietas 28.lapa)*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc

Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas tiesa atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo atbilstoši Krimināllikuma 63.panta nosacījumiem apsūdzētajam ir nedzēsta sodāmība pēc Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 3.septembra sprieduma. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli Krimināllikuma 312.panta paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Ar savām darbībām apsūdzētais, vadot transportlīdzekli, būdams alkohola reibumā, un laikā, kad ir atņemtas tiesības vadīt transportlīdzekli, ir apdraudējis savu un citu personu drošību ceļu satiksmē, kā arī kavējis valsts jurisdikciju sprieduma izpildē.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(sk. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp)*.

Tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem, ņemot vērā to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīst, uzskata sodu piespiedu darbu veidā par katru no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kā to norādīja prokurore.

Krimināllikuma 40.pants noteic, ka piespiedu darbs (..) ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..) izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespriežot pamatsodu piespiedu darba veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, un piespiedu darbs ir sabiedrībai būtiski lietderīgāks nekā brīvības atņemšanas sods, piespiedu darba izciešanas rezultātā apsūdzētais tiks motivēts laboties.

Izvērtējot citu Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta sankcijās norādīto soda veidu piemērošanu, tiesa secina, ka pamatsods naudas soda veidā apsūdzētajam nav piemērojams. Atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, nosakot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesa secina, ka šis soda veids ir apsūdzētajam neatbilstošs, jo lietā nav ziņu par apsūdzētā mantisko stāvokli, turklāt šis soda veids neaudzinātu apsūdzēto.

Piemērot apsūdzētajam par izdarītajiem mazāk smagiem noziegumiem pamatsodu brīvības atņemšanas veidā, kaut vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, tādējādi apsūdzēto izolējot no sabiedrības, nav lietderīgi, jo šāds sods būtu pārāk bargs.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošais apstāklis un viens atbildību pastiprinošais apstāklis, un arī Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā konstatēts viens atbildību mīkstinošais apstāklis un viens atbildību pastiprinošais apstāklis. Piespiedu darbs atbilstoši Krimināllikuma 40.panta pirmajai daļai nosakāms no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. Tiesas ieskatā apsūdzētajam par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms piespiedu darbs 180 stundu apmērā, savukārt par Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms piespiedu darbs 110 stundu apmērā.

Apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais obligātais papildsods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcija paredz papildsodu transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem. Ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, to, ka apsūdzētais iepriekš sodīts, sodāmība nav dzēsta, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas laiks ir nosakāms uz četriem gadiem.

Izvērtējot Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā paredzētā papildsoda mantas konfiskācijas piemērošanas iespējamību, tiesa secina, ka papildsods – mantas konfiskācija, šajā gadījumā nevar tikt piemērots, jo transportlīdzeklis, ar kuru apsūdzētais izdarījis Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, nepieder viņam *(lietas 22.-23.lapa)* un līdz ar to daļēja mantas konfiskācija, attiecinot to uz transportlīdzekli Krimināllikuma 42.panta trešās daļas kārtībā, nav piemērojama.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, jo apsūdzētais ir izdarījis Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu un Krimināllikuma 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, līdz ar to sods par katru noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms atsevišķi, savukārt pēc tam sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmajā daļā paredzēto piespriesto sodu daļējas saskaitīšanas principu.

Turklāt saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ievērojot to, ka apsūdzētais nav izcietis ar Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 8.septembra spriedumu noteikto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz trīs gadiem, šis spriedums ņemams vērā, nosakot galīgo sodu apsūdzētajam. Papildsoda neizciestā daļa uz šo dienu ir divi gadi, divi mēneši un 14 dienas, un šī papildsoda neizciestā daļa daļēji pievienojama ar šo spriedumu noteiktajam sodam.

Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – atceļams, jo tiesai nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad drošības līdzekļa piemērošanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.panta trešo daļu nav pamata.

Procesuālo izdevumu lietā nav.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500., 511., 512., 520., 527.- 530.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 180 (viens simts astoņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 312.pantā paredzētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 110 (viens simts desmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piespriestos sodus daļēji saskaitot, sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pievienot pēc Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 3.septembra spriedumu neizciesto papildsodu un galīgo sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā – atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 4.jūlijā.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa